

ARMONIZAREA AUDITULUI FINANCIAR PUBLIC CU ACQUIS-UL COMUNITAR

Conf. univ. dr. Ion Tănase - Universitatea „Valahia” din Târgoviște, economice@valahia.ro
Ec. Magdalena Claudia Burcea - Universitatea „Valahia” din Târgoviște, economice@valahia.ro

1. Conceptul de acquis comunitar și actele instituțiilor comunitare

Conceptul de aquis-ul comunitar cuprinde totalitatea normelor juridice ce reglementează activitatea instituțiilor Uniunii Europene, acțiunile și politicile comunitare, care constă în:

- conținutul, principiile și obiectivele politice cuprinse în tratatele originare și în cele ulterioare ale Comunităților Europene:

- legislația adoptată de către instituțiile Uniunii Europene pentru punerea în practică a prevederilor tratatelor (regulamente, directive, decizii, opinii și recomandări);

- jurisprudența Curții de Justiție a Comunității Europene:

- declarațiile și rezoluțiile adoptate în cadrul Uniunii Europene:

- acțiuni comune, poziții comune, convenții semnate, rezoluții, declarații și alte acte adoptate în cadrul Politicii Externe și de Securitate Comune (PESC) și a cooperării din domeniul Justiției și Afacerilor Externe (JA1)

- acordurile internaționale la care Comunitatea Europeană este parte (dar nu Uniunea Europeană, deoarece aceasta nu are încă personalitate juridică), precum și cele încheiate între statele membre ale Uniunii Europene cu referire la activitatea acestora.

Acte ale instituțiilor comunitare sunt actele cu caracter normativ emise de către instituțiile comunitare, în principal de către Consiliul Uniunii Europene și Comisia Europeană, în cursul exercitării competențelor ce le sunt atribuite prin tratat. Tratatul Comunității Economice Europene enumera cinci astfel de instrumente: regulamente, directive, decizii, recomandări și opinii. Pe lângă acestea, practica instituțională a identificat și alte acte menționate în tratat: avize, acorduri, rezoluții, programe, concluzii.

Regulamentele sunt cele mai importante acte juridice ce pot fi adoptate de către instituțiile Uniunii Europene, deoarece ele se aplică integral și obligatoriu în toate statele membre, prevalând asupra legislației naționale, iar aplicabilitatea lor este directă (nu este necesar să fie încorporate prin alte acte normative în legislația națională pentru a avea caracter obligatoriu).

Directivele reprezintă a doua formă a legislației comunitare cu efecte obligatorii. Ele se adresează statelor membre, uneori tuturor, alteori doar unora dintre ele, fixând obiectivele ce trebuie atinse, dar lăsând autorităților naționale competența de a identifica mijloacele de transpunere în practică, prin adoptarea unor reglementări în planul dreptului național. Ele permit astfel statelor membre să aplice dreptul comunitar ținând cont de condițiile concrete specifice, de țară.

Deciziile sunt măsuri administrative direct aplicabile ce se adresează unui stat membru ori unei persoane fizice sau juridice. Decizia este mijlocul legal prin care instituțiile comunitare pot ordona ca un caz individual să fie soluționat într-un anumit fel.

Opiniile și recomandările sunt măsuri legale ce permit instituțiilor Uniunii Europene să-și prezinte punctele de vedere în fața statelor membre sau chiar a persoanelor fizice și juridice, fără ca acestea să fie obligate să se conformeze soluției propuse de administrația comunitară.

Opiniile sunt elaborate atunci când instituțiile comunitare li se cere să-și exprime poziția față de o situație concretă sau un caz particular apărut pe teritoriul unui stat membru. În timp ce recomandările pot fi făcute și din proprie inițiativă. Semnificația reală a opiniilor și recomandărilor

este de natură morală și politică, iar ele nu sunt adoptate prin procedura legislativă obișnuită, ci reprezintă doar poziția instituției de la care emană.

2.Acquis-ui comunitar privind controlul financiar

România a acceptat acquis-ul comunitar în domeniul controlului financiar prin capitolul 28 al Acordului de aderare – „Controlul financiar” -care trebuie implementat efectiv până la data aderării. După aderare. România trebuie să asigure un management financiar riguros, transparența și controlul utilizării fondurilor Uniunii Europene, precum și protejarea intereselor financiare ale Uniunii Europene fiind principii călăuzitoare de bază.

In acest scop:

-a fost adoptată Legea privind auditul public intern la entitățile publice . fiind redefinită funcția de audit intern în conformitate cu standardele de audit intern acceptate pe plan internațional. Astfel auditul public intern este definit ca o activitate funcțional independentă și obiectivă, care să asigure obiectivă și consilierea, destinate să îmbunătățească sistemele și activitățile entității publice. Auditul public intern sprijină entitatea publică la îndeplinirea obiectivelor entității publice printr-o abordare sistematică și metodică, prin care se evaluează și se îmbunătățește eficacitatea sistemului de conducere bazat pe gestiunea riscului, a controlului și a proceselor administrării.

Se definește cu claritate sfera auditului public intern :

a) activitățile financiare sau cu implicații financiare desfășurate de entitatea publică din momentul constituirii angajamentelor până la utilizarea fondurilor de către beneficiarii finali, inclusiv a fondurilor provenite din asistenta externă:

b) constituirea veniturilor publice, respectiv autorizarea și stabilirea titlurilor de creanță, precum și a facilităților acordate la încasarea acestora:

administrarea patrimoniului public, precum și vânzarea, gajarea. concesiunea sau închirierea de bunuri din domeniul privat/public al statului ori al unităților administrativ - teritoriale;

sistemele de management financiar și control, inclusiv contabilitatea și sistemele informatice aferente.

c) auditul de regularitate, care reprezintă examinarea acțiunilor asupra efectelor financiare pe seama fondurilor publice sau a patrimoniului public, sub aspectul respectării ansamblului principiilor, regulilor procedurale și metodologice care le sunt aplicabile.

- a fost elaborată legislația secundară în domeniul auditului public intern, și anume: normele metodologice generale referitoare la exercitarea auditului public intern, care includ, într-o secțiune distinctă, metodologiile de determinare a gradului de risc: normele metodologice de evaluare a activității de audit public intern: codul privind conduita etică a auditorului intern: manualul general de audit public intern.

Referitor la sistemele de control .in anul 2003 în cadrul Strategiei dezvoltării controlului public în România, a adoptat o lege distinctă referitoare la controlul intern și controlul financiar preventiv.

Cu privire la controlul intern : S-au stabilit următoarele obiective generale;

- realizarea, la un nivel corespunzător de calitate, a atribuțiilor instituțiilor publice, stabilite în concordanță cu propria lor misiune. în condiții de regularitate, eficacitate. economicitate și eficiență:

- protejarea fondurilor publice împotriva pierderilor datorate erorii, risipei, abuzului sau fraudei:

- respectarea legii, a reglementărilor și deciziilor conducerii:

- dezvoltarea și întreținerea unor sisteme de colectare, stocare, prelucrare, actualizare și difuzare a datelor și informațiilor financiare și de conducere, precum și a unor sisteme și proceduri de informare publică adecvată prin rapoarte periodice.

S-au stabilit obligațiile conducătorului instituției publice și cerințele controlului intern

-conducătorul instituției publice trebuie să asigure elaborarea, aprobarea, aplicarea și perfecționarea structurilor organizatorice, reglementărilor metodologice, procedurilor și criteriilor de evaluare, pentru a satisface cerințele generale și specifice de control intern.

-cerințele generale și specifice de control intern sunt. În principal, următoarele:

a) cerințe generale:

asigurarea îndeplinirii obiectivelor generale prin evaluarea sistematică și menținerea la un nivel considerat acceptabil a riscurilor asociate structurilor, programelor, proiectelor sau operațiunilor:

- asigurarea unei atitudini cooperante a personalului de conducere și de execuție, acesta având obligația să răspundă în orice moment solicitărilor conducerii și să sprijine efectiv controlul intern;

- asigurarea integrității și competenței personalului de conducere și de execuție, a cunoașterii și înțelegerii de către acesta a importanței și rolului controlului intern;

- stabilirea obiectivelor specifice ale controlului intern, astfel încât acestea să fie adecvate, cuprinzătoare, rezonabile și integrate misiunii instituției și obiectivelor de ansamblu ale acesteia;

- supravegherea continuă de către personalul de conducere a tuturor activităților și îndeplinirea de către personalul de conducere a obligației de a acționa corectiv, prompt și responsabil ori de câte ori se constată încălcări ale legalității și regularității în efectuarea unor operațiuni sau în realizarea unor activități în mod neeconomic, ineficace sau ineficient:

b) cerințe specifice:

- reflectarea în documente scrise a organizării controlului intern, a tuturor operațiunilor instituției și a tuturor evenimentelor semnificative, precum și înregistrarea și păstrarea în mod adecvat a documentelor, astfel încât acestea să fie disponibile cu promptitudine pentru a fi examinate de către cei în drept:

- înregistrarea de îndată și în mod corect a tuturor operațiunilor și evenimentelor semnificative;

- asigurarea aprobării și efectuării operațiunilor exclusiv de către persoane special împuternicite în acest sens:

- separarea atribuțiilor privind efectuarea de operațiuni între persoane, astfel încât atribuțiile de aprobare, control și înregistrare să fie într-o măsură adecvată. Încredințate unor persoane diferite:

- asigurarea unei conduceri competente la toate nivelurile:

- accesarea resurselor și documentelor numai de către persoane îndreptățite și responsabile în legătura cu utilizarea și păstrarea lor.

Cu privire la controlul financiar preventiv s-a stabilit conținutul și organizarea controlului financiar preventiv

Controlul financiar preventiv constă în verificarea sistematică a proiectelor de operațiuni care fac obiectul acestuia din punctul de vedere al:

- legalității și regularității:

- încadrării în limitele creditelor bugetare sau creditelor de angajament, după caz. stabilite potrivit legii.

În ceea ce privește organizarea controlului financiar preventiv Ministerul Finanțelor Publice este autoritatea de coordonare și reglementare a controlului financiar preventiv pentru toate entitățile publice.

Acesta se organizează și se exercită de autorități competente, în mod unitar, potrivit prevederilor legii și ale actelor normative emise în aplicarea acesteia.

Controlul financiar preventiv se organizează și se exercită în următoarele forme:

a) controlul financiar preventiv propriu, la toate entitățile publice și asupra tuturor operațiunilor cu impact financiar asupra fondurilor publice și a patrimoniului public:

b) controlul financiar preventiv delegat, la ordonatorii principali de credite ai bugetului de stat, bugetului asigurărilor sociale de stat, precum și ai bugetului oricărui fond special, la Fondul național și la agențiile de implementare a fondurilor comunitare, precum și la alte entități publice cu risc ridicat, prin controlori delegați ai Ministerului Finanțelor Publice.

Tot prin acest act normative s-a prevăzut integrarea controlului financiar preventiv în mod treptat în sfera răspunderii manageriale, proces ce trebuie finalizat până la data aderării României la Uniunea Europeană, pe măsura ce controlul managerial va asigura eliminarea riscurilor în administrarea fondurilor publice.

În anul 2005 Ministerul Finanțelor Publice a realizat „Codul controlului intern cuprinzând Standardele de management controlul intern la entitățile publice” Acquis-ul comunitar în domeniul controlului intern este alcătuit. În mare măsură din principii generale de bună practică. Acceptate pe plan internațional și în Uniunea Europeană.

În contextual principiilor generale de bună practică care compun acquis-ul comunitar, controlului i se asociază o accepțiune mult mai largă, acesta fiind privit ca o funcție managerială, și nu ca o operațiune de verificare. Prin funcția de control, managementul constată abaterile rezultatelor de la obiective, analizează cauzele care le-au generat și dispune măsurile corective sau preventive ce se impun.

(Managementul entităților publice are datoria de a stabili, pentru fiecare nivel de organizare, atribuțiile ce îi revin pe linia supravegherii curente a activității, condițiile de exercitare a acesteia și răspunderile și, de asemenea, să inițieze, să aplice și să dezvolte forme de control-supraveghere-flexibile și eficiente, bazate cu deosebire pe autocontrol, control mutual și control ierarhic al salariaților.)

Cu privire la auditul extern în acest context, unul din angajamentele asumate de autoritățile Române în procesul de negociere a Capitolului 28 „Controlul financiar” Îi reprezintă modificarea Legii de organizare și funcționare a Curții de Conturi.

Acest demers a fost determinat de revizuirea în anul 2003 a Constituției României care în conformitate cu Constituția revizuită. Curtea de Conturi se definește, prin art. 140, alin. 1. ca instituția care „exercită controlul asupra modului de formare, de administrare și de întreținere a resurselor financiare ale statului și ale sectorului public”. Această funcție este specifică instituției supreme de audit, definită de Standardele de audit ale Organizației Internaționale ale Instituțiilor Supreme de Audit (INTOSAI) ca fiind „autoritatea publică a statului, care indiferent de forma de constituire și organizare. îndeplinește funcția de audit public, la nivelul cel mai înalt din stat”.

Curtea de Conturi este membră a INTOSAI din anul 1992. și în această calitate, împreună cu instituțiile supreme de audit din țările central și est-europene, cu participarea Curții Europene de Audit și a specialiștilor SIGMA, s-a angajat să respecte criteriile de convergență necesare integrării europene, decurgând din Liniile directoare europene de aplicare a standardelor de audit ale INTOSAI, elaborate în anul 1998. pe baza:

-Declarației de la Lima cu privire la liniile directoare ale auditului finanțelor publice, elaborată de INTOSAI și adoptată la Congresul al IX-lea al acestei organizații, desfășurat la Lima în anul 1977;

-Standardelor de audit ale INTOSAI. adoptate la Congresul al XIV-lea al INTOSAI din 1992, desfășurat la Washington și actualizate în anul 1995 la Congresul al XV-lea de la Cairo.

În anul 1999, Curtea Europeană de Audit și președinții instituțiilor supreme de audit din țările Europei centrale și de est au aprobat o rezoluție prin care adoptă 11 recomandări în următoarele domenii apreciate cruciale pentru integrarea europeană:

- perfecționarea cadrului legal:
- adoptarea și aplicarea standardelor internaționale de audit:

- managementul instituției supreme de audit în contextul noilor cerințe de integrare europeană;

- rolul instituției supreme de audit în evaluarea și dezvoltarea controlului intern.

Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, deși modificată și completată, nu a asigurat condițiile necesare unui demers de reformare instituțională profundă, orientată către asimilarea celor mai bune practici de audit public.

Pe de altă parte, de la adoptarea în 1992 a Legii nr. 94 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, evoluția cadrului legislativ în domeniul finanțelor publice, controlului și auditului intern, armonizat cu acquis-ul comunitar, a cunoscut o dinamică deosebită, ceea ce determină necesitatea elaborării unei noi legi a Curții de Conturi.

Necesitatea asimilării noilor abordări și concepte europene în domeniul auditului public extern a condus la elaborarea unei noi construcții legislative care, în linii mari, conține următoarele elemente definitorii:

-încadrarea Curții de Conturi în categoria instituțiilor supreme de audit, organizate sub formă de „curți de conturi a căror conducere se asigură pe principiul colegialității de către membrii numiți de Parlament.

-asumarea de către Curtea de Conturi, ca instituție supremă de audit, a rolului ce-i revine în ciclul responsabilității publice de a contribui la-buna gestiune financiară a fondurilor publice și a patrimoniului public, de a furniza Parlamentului și respectiv, autorităților publice deliberative ale unităților administrativ teritoriale, rapoarte conținând informații privind utilizarea și administrarea acestora, în conformitate cu principiile legalității, regularității, economicității, eficienței și eficacității.

-reglementarea, în mod distinct a independenței Curții de Conturi, sub toate aspectele ei esențiale: independența funcțională și organizatorică, independența membrilor și a personalului Curții, independența financiară a Curții.

-competența Curții de Conturi de a verifica modul de formare, de administrare și de întreținere a resurselor financiare ale statului și ale sectorului public, precum și asupra modului de gestionare a patrimoniului public și privat al statului și al unităților administrativ-teritoriale.

-statuarea, în conformitate cu Declarația de la Lima și Liniilor directoare europene de aplicare a standardelor INTOSAI și a altor standarde de audit relevante pentru sectorul public elaborate de IFAC și acceptate spre aplicare în Uniunea Europeană, ca atribuție principală a Curții de Conturi a auditului public extern în sectorul public, realizată, prin cele două tipuri consacrate de audit, auditul financiar extern și auditul performanței.

-elaborarea de manuale de audit și ghiduri pe domenii specifice conținând proceduri detaliate privind evaluarea sistemelor de management și de control intern ale entităților auditate.

-evaluarea și formularea de recomandări de îmbunătățire a funcționării acestor sisteme.

-finalizarea auditului financiar extern la instituțiile publice conduse de ordonatorii principali de credite prin emiterea unei opinii de audit asupra situațiilor financiare auditate, respectiv a conturilor de execuție bugetară ținând seama și de rezultatele verificărilor, pe bază selectivă, a conturilor de execuție ale ordonatorilor de credite subordonați.

- întocmirea unui raport de audit care conține în principal, constatări cu impact financiar, constatari cu privire la rezultatele evaluării sistemelor de management și de control intern ale entității auditate, precum și recomandări pentru remedierea deficiențelor constatate și îmbunătățirea activităților.

-mai buna informare a Parlamentului și ale autorităților deliberative ale unităților administrativ-teritoriale, prin transmiterea unor rapoarte relevante care vor fi făcute publice.

-instituirea obligației conducerii entității auditate de a acționa în vederea recuperării pagubelor constatate de către auditorii Curții de Conturi, neîndeplinirea acestei obligații constituind infracțiune.

-prevederea, pe lângă atribuțiile de audit. și a altor atribuții de raportare, consultare și avizare.

-funcționarea pe lângă Curtea de Conturi a Autorității de Audit pentru fondurile acordate României de Uniunea Europeană prin programele ISPA și SAP ARD și pentru fondurile ce vor fi acordate în perioada post-aderare. organism înființat în vederea îndeplinirii unor obligații asumate de România în procesul de integrare Europeană.

Conform documentului de poziție complementar „Capitolul 28 -Controlul financiar”, adoptat de Guvernul României în ședința din 19 iunie 2003, „Uniunea Europeană invită România să urmărească îndeaproape toate schimbările viitoare ale sistemului financiar în Uniunea Europeană, în vederea adaptării propriilor mecanisme la acesta, ori de câte ori va fi nevoie. Ar trebui avute în vedere modulele de control înființate de Statele Unite în colaborare cu Comisia, în cadrul inițiativei Comune de Audit. pentru îmbunătățirea sistemelor naționale de înființare și administrare a resurselor proprii ale Uniunii Europene”.

3. Implementarea controlului financiar și auditului asupra fondurilor comunitare

În ceea ce privește stadiul implementării și înființării funcțiilor de control, management financiar și audit aplicate fondurilor comunitare în cadrul agențiilor de implementare, s-a:

a) organizat controlul financiar preventiv propriu este organizat și exercitat asupra tuturor proiectelor de operațiuni de către persoane autorizate în acest sens, în sfera răspunderii manageriale. Controlul financiar preventiv delegat este organizat și exercitat de către Ministerul Finanțelor Publice, prin corpul controlorilor delegați, în toate agențiile de implementare a fondurilor comunitare.

Fac obiectul controlului financiar preventiv proiectele de operațiuni care vizează în principal:

- cererile de fonduri comunitare adresate Fondului Național de Preaderare, elaborate de către agențiile de implementare;
- solicitările de fonduri de cofinanțare de la bugetul de stat, adresate ordonatorilor principali de credite;
- contractele pentru acordarea ajutorului financiar nerambursabil, încheiate de către agențiile de implementare cu beneficiarii finali;
- alte operațiuni aprobate prin ordin al ministrului finanțelor publice.

Controlorul delegat exercită viza de control financiar preventiv numai asupra proiectelor de operațiuni vizate în prealabil de către controlul financiar preventiv propriu al agențiilor de implementare. Sunt supuse aprobării conducerii agențiilor de implementare numai acele proiecte de operațiuni care respectă în totalitate cerințele de legalitate, regularitate și încadrare în limitele valorice ale angajamentelor bugetare aprobate, care poartă viza de control financiar preventiv propriu și delegat.

Pentru fondurile SAPARD au fost aprobate: organizarea și exercitarea controlului financiar preventiv delegat în cadrul proiectelor finanțate din fonduri SAPARD la Agenția SAPARD și la Fondul Național de Preaderare: normele metodologice privind auditul intern al Programului SAPARD, derulat prin Fondul Național de Preaderare.

b) elaborat , aplicat proceduri de audit public intern pentru cele trei instrumente financiare de preaderare pentru derularea fondurilor: PHARE la Oficiul de Plăți și Contractare PHARE și la Fondul Național: ISPA la Fondul Național, la Oficiul de Plăți și Contractare PHARE; SAPARD la Fondul Național.

c) Prin legea 200/205 Autoritatea de Audit în vederea îndeplinirii unor obligații ce revin României în procesul de integrare europeană, pe lângă Curtea de Conturi se constituie Autoritatea de audit pentru fondurile acordate României de Uniunea Europeană prin programele ISPA și

SAPARD și pentru fondurile ce vor fi acordate în perioada postaderare, ce are atribuții, respectiv proceduri de lucru proprii.

Autoritatea de audit este un organism tară personalitate juridică, independent din punct de vedere operațional fata de Curtea de Conturi, și are sediul în municipiul București.

În conformitate cu prevederile legislației comunitare și naționale aplicabile programelor ISPA și SAPARD. precum și fondurilor aferente asistenței financiare acordate României de Uniunea Europeană în perioada postaderare, atribuțiile Autorității de audit sunt, în principal, următoarele:

- a) audit de sistem, verificarea pe baza de eșantion și audit final;
- b) verificări și audit extern asupra fondurilor structurale de care va beneficia România începând cu anul 2007;
- c) verificarea anuală a modului de funcționare a sistemelor de management și control stabilite pentru derularea programelor ISPA și SAPARD;
- d) verificarea cheltuielilor eligibile declarate, pe baza de eșantion reprezentativ;
- e) efectuarea unor verificări adecvate în vederea emiterii declarațiilor la finalizarea măsurilor și programelor;
- f) certificarea conturilor anuale SAPARD în ceea ce privește integralitatea, acuratețea și veridicitatea acestora;
- g) verificarea existenței și corectitudinii elementului de cofinantare național.

Pentru realizarea atribuțiilor ce îi revin. Autoritatea de audit încheie acorduri cu structurile responsabile pentru coordonarea fondurilor aferente programelor ISPA și SAPARD. respectiv cu autoritățile de management pentru fondurile aferente asistenței financiare acordate României de către Uniunea Europeană în perioada postaderare.

Uniunea Europeană cere autorităților românești să asigure dezvoltarea capacității administrative necesare implementării acquis-ului în domeniu, inclusiv capacitatea organismelor abilitate să aplice legea și a organelor judecătorești de a se ocupa de cazuri în care sunt afectate interesele financiare ale Uniunii Europene.

5.Necesitatea întăririi capacității administrative a controlului financiar public intern

Conform Raportului Comisiei Europene privind progresele înregistrate de România pe calea aderării, din 5 noiembrie 2003. ..s-au făcut progrese în privința controlului financiar, iar sistemele moderne de gestiune și control financiar sunt în curs de implementare. Eforturi suplimentare sunt necesare pentru protejarea intereselor financiare ale Uniunii, fiind necesară consolidarea capacității administrative de control intern al finanțelor publice".

Cu referire la „Capitolul 28 - Controlul financiar". Raportul de țară pe 2003 menționează că, în domeniul controlului financiar public intern, România a adoptat în decembrie 2002 Legea auditului public intern, care creează cadrul juridic al controlului financiar intern, în sensul armonizării acestuia cu acquis-ul comunitar. Principala dispoziție a legii este cea privitoare la garantarea independenței de funcționare a auditorilor interni.

Reglementările privitoare la implementarea transparenței activității auditorilor interni au fost adoptate, împreună cu manualul pentru audit public intern.

Unitatea Centrală de Armonizare a Auditului Public Intern a fost constituită în martie 2003 în cadrul Ministerului Finanțelor Publice. Alte astfel de unități au fost instituite în toate marile centre de cheltuieli bugetare, dar acestea trebuie să devină complet operative și independente în ceea ce privește modul de funcționare. Un Comitet pentru Auditul Public Intern a fost de asemenea instituit în mod formal, având un rol consultativ și de legătură cu Unitatea Centrală de Armonizare a Auditului Public Intern.

În luna martie 2003 România a adoptat o lege care reglementează controlul financiar preventiv la nivel centralizat și descentralizat în toate entitățile publice și a stabilit criteriile de

evaluare pentru desfășurarea controlului financiar preventiv. Raportul de țară pe 2003 apreciază că ..autoritățile române au continuat pregătirile pentru transferul progresiv al controlului financiar preventiv de la nivel centralizat către nivelurile de management. Acest proces va trebui finalizat până la data aderării".

Tot în cadrul progreselor înregistrate de România, Raportul pe 2003 mai menționează:

-în ceea ce privește cheștiunea fondurilor de preaderare și controlul cheltuielilor pentru acțiuni structurale, implementarea legislației asupra procedurilor de audit public intern al entităților responsabile de managementul fondurilor de preaderare a fost efectuată în decembrie 2002;

-procedurile de dezvoltare a controlului intern public și a controlului financiar preventiv pentru Programul ISPA au fost de asemenea adoptate în decembrie 2002. România a demarat pregătirile pentru Sistemul Extins de Implementare Descentralizată (EDIS). O evaluare a întârzierilor a fost deja efectuată, procedurile necesare pentru eliminarea acestora fiind demarate. Acest lucru este fundamental nu numai în perspectiva managementului fondurilor de preaderare, ci și în pregătirea participării la Fondurile Structurale după aderare.

Din evaluarea generală a Raportului Comisiei Europene pe 2003 rezultă că România a obținut progrese considerabile cu privire la controlul financiar public intern, prin înființarea Unității Centrale de Annonizare pentru Auditul Public Intern și a unităților de audit intern la toți ordonatorii de credite. O prioritate trebuie s-o constituie asigurarea funcționalității eficiente a acestor noi structuri. Pregătirile trebuie să continue pentru asigurarea transferului controlului preventiv descentralizat la toate nivelurile de conducere. Creșterea numărului de personal și îmbunătățirea pregătirii profesionale trebuie asigurate pentru a garanta capacitatea operațională a unităților de audit intern, a Direcției Auditului Public Intern și a Unității Centrale de Armonizare pentru Auditul Public Intern.

Raportul concluzionează că, ..pentru România, o prioritate rămâne întărirea capacității administrative a noilor structuri create. Eforturile trebuie concentrate asupra implementării unor sisteme solide de control financiar public intern prin completarea armonizării legislative, implementarea schimbărilor structurale și întărirea capacității administrative a controlului financiar public intern".